

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron közül a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szélényi (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytözsdéjében, Hesz Jenő, Gubás F., Groszmann J. és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kapható.

A sajtószabadság elkobzása.

Magyarországon ma már nincsen a sajtónak szabadsága. A szocialistikus mozgalmakat alkalmasnak találta a kormány arra, hogy a 48-as vívmányok legnagyobbikát, a sajtószabadságot megcsorbítsa. A merénylet éppen időszerű most, midőn a nemzet márczius 15-nek félszázados évfordulóját készül ünnepelni.

Az izgatásokat el kell fojtani, az izgatásokat bebörtönözni, a személy- és vagyonbiztonságot megóvni, a szocialista sajtót megrendszabályozni — ezzel indokolja a kormány intézkedéseit. Egyik lap szerkesztőségében detektívek ülnek, a kik minden nyomtatvány kefelevonátát a kapitánysághoz küldik, ez lesz ezután a censor és csak az jelenik meg, a mit neki approbálni méltóztatik. Továbbá a postán a hírlapokat felbontják, ügyészek átvizsgálják és mesés gyorsaságu határozattal lefoglalják, továbbítani nem engedik. Egy szerkesztőt üldöz a rendőrség, folyton maga elé citál, a szerkesztő el is unta már a nagy sajtószabadságot és inkább ott hagyta a lapját, semhogy arra a rendőrség felügyeljen.

A szocialistikus kitérés veszélye kétségtelenül nagy és a hatóságoknak mindent el kell követniök, hogy a fenyegető veszélyt elhárítsák és a zendülést elfojtsák. Azonban csakis a törvény keretén belül járhat el a kormány és a közhatalóság az eszközök megválasztásában, melyekkel a közbiztonságot megrentő mozgalmat elnyomni akarja. De törvénytelenességgel még törvénytelenesség ellen sem szabad eljárni. A sajtószabadságát törvényeink biztosítják, szent az és sérthetetlen, nincs joga ahhoz nyulni sem kormánynak, sem rendőrkapitánynak.

Ma a szocialista sajtó szabadságát nyirbálják meg, holnap talán a függetlenségi-ét. Ebben a kormányban nincsen garancia, hogy vakmerő fellépéssel egy szép napon nem az ellenzéki lapokat küldi-e a rendőrkapitányok cenzurája alá. Ha ilyen könnyen megy a dolog: majd megtörténhetik, hogy rövid idő múlva a mi lapunk szerkesztőségébe ülnek be a tiszteletreméltó detektívek,

lesik a kéziratokat és szakértő tudással elkobozzák a nyomtatványt. A postafőnök pedig átadja majd a lapokat az ügyészségnek és az előfizetők hasztalanul várják az ujságot, olvassanak kormánypárti lapot, ha éppen olvasni akarnak.

Volt alkalmunk több ízben kijelenteni, hogy egyáltalában nem rokonszenvezünk a jogosulatlan szocialistikus törekvésekkel és indokoltnak tartjuk a hatóság legerélyesebb közbelépését az élet, testi épség és vagyon megóvására. De a 48-as törvény közkinccsége tette a sajtó szabadságát és kimondotta, hogy minden előleges cenzura eltöröltetik. A törvénynek újabb megsértése tehát, hogy rendőri közegek merészkednek egy szerkesztőségben a kefelevonatot előleges cenzura alá vetni. A sajtó által elkövetett bűntettek és vétségek elbírálására sem a kormány, sem a rendőrség illetékes, hanem egyedül az esküdtszék kizárólagos fórum a sajtó utján bűnösök megbüntetésére.

Törvényt nem függeszthet fel más, mint a törvényhozás, melynek joga lévén törvényt hozni, megszüntetni, változtatni, joga, kell hogy legyen azt felfüggeszteni is. Ezenkívül ugynevezett végszükség esetén, ha tudniillik a haza biztonságáról van szó, az összkormány felfüggeszthet valamely törvényt, de csak akkor, ha a törvényhozás együtt nincs és gyorsan össze nem hívható — mindenestre pedig a képviselőház legelső ülésén és a Ház hozzájárulását kikérni tartozik. De alaptörvényt, a milyen a sajtószabadságról szóló, a kormány soha fel nem függeszthet.

Most a törvényhozás együtt van és, ha csakugyan oly nagy a veszedelem, hogy a szocialista sajtó szabadságát korlátozni kell, miért nem fordul a kormány a törvényhozáshoz, hogy az kivételes rendszabályokat hozzon, esetleg bizonyos időre felfüggeszse a törvény rendelkezéseit az izgató lapokkal szemben? A kormány azt nem tette és nem teszi, mert a hol csak lehet, megkerüli a törvényhozást és most is praecedent alkot, hogy egy alaptörvényt a legnagyobb vakmerőséggel sutba dobjon.

Hogy a szocializmus ily erőszakosan

nyilvánul meg: az is a kormány büne, mert helyes gazdasági politikája soha sem volt és többet törődött önmön létével, mint a nép javával, a párt kasszáját színültig megtöltötte, a szegény nép pedig nyomorog és szerencsétlenségében mindenféle segítséghez, bárhonnán igérjék is, kapaszkodik, mint a vízbe-fuló a szalmaszálhoz. A kormány pedig saját mulasztását új bűnökkel tetézi és az alkotmány megsértésével akarja a törvényes rendet helyreállítani.

Zolát elítélték.

A párisi esküdtszék szerdán hozta meg ítéletét a világ egyik lángeszű írója: Zola Emil fölött. A legsúlyosabb büntetést mérte rá: egy évi fogházat és háromezer frank pénzbüntetést.

Az ítéletet a tárgyaláson jelenvolt közönség, az utczák népe és az egész francia nemzet nagy megnyugvással és zajos örömmel fogadta.

Ebből az ítéletről is rá lehet ismerni Párisra és népére, ezekre az ingerlékeny, lobbanékony emberekre, akik a láрма után futnak, mert a lármát, a tüntetést a hajszát kedvelik, mert az a vérüket, az aljas szenvedélyek mámorában ellanyhult vérüket izgalomba hozza, mert elpetyhüdt izmaikat, megromlott idegzetüket fölgyújtja.

Ez kell ma a francziáknak. Botrány és botrány mindvégig, nap-nap után újabb, mert az izgató és érdekfeszítő. Ez a mostani pedig igazán nekik való. A hajszát az emberre, a szomjuhozás az embervérre. Hát van-e ennél izgatóbb sport? Nézni a vergődését a megkínzottnak, mily fonséges élvezet ez az elaljasodott mobnak.

Ez az aljas örjögés vonul végig a francia történelem utolsó százhusz évén. A csöcselék, mely örjögve a vérpadra hurcolta az emberek tízezreit száztíz év előtt, ugyanaz ma is. Csak az alakjai mások. Akkor vér kellett, tenger vér, hogy fürödni lehessen benne. Nagy eszmék fakadtak belőle. A tömeg itta a vért.

Aztán gloire kellett neki. A ragyogó babér. A kis korzikai fiskális fia meg-

Hölle J. M. Prince
of Waller sec

pezsgője

1 nagy üveg 2 frt 20 kr., egy fél üveg 1 frt 20 kr., egy pohár 25 kr.

Főraktár a Megay Róbert cukrászdájában Miskolczon,

főüzlet Széchenyi-utca 26., fiók-üzlet Erzsébet-tér. — Minden harminczedik üveg dugója, a mely beégetéssel van megjelölve, egy tiz koronás arannyal váltatik be.

szerezte neki azt is. A csöcselék ujjongot és a lába nyomát csókolta érte.

Jöttek aztán más idők. A királyságot a köztársaság, majd a császárság váltotta fel. A csöcselék csinálta a politikát, a történelmet. Jött aztán Sédan, s utána a kommün. Vér és vér kísérte ezt is, azt is.

Most az utóbbi tíz év alatt a botrányok egész sorozata foglalkoztatta a csöcseléket, közbe-közbe anarchista merényletekkel fűszerezve. Előbb a Panamapör, aztán a Dreyfus kapitányé. A csöcseléknek áruló kellett. Adtak neki egyet, hogy kielégítsék vele.

Hogy áruló-e Dreyfus vagy nem, az mellékes. Tény azonban, hogy nem a bizonyítékok, hanem a közhangulat nyomása alatt ítelték el. Az igazságot ma sem tudja senki. Ezt kereste Zola, a ki az igazságot szomjazta a költő idealizmusával. Hevességében átlépte talán a határt. de még az esetre sem lehet tagadni jóhiszeműségét, ha nem volt is igaza.

Az egész világ rokonszenve kísérte küzdelmében, s most, hogy elítélték, még nagyobb részvét kíséri a börtönbe. A csöcselék pedig, mely ma megakart kövezni, idővel talán éltetni fogja még. Mert az utcza népének szeszélye változó. És ebben van a nagy igazságtalanság. Mert ítélkezni nem szabad az utczanép hangulatának.

Zola csak áldozat mindenképpen, — áldozata igazságérzetének, jóhiszeműségének, a csöcselék hangulatának és az esküdteknek. Mert ha őt fölmentik, úgy az esküdtek ellen fordul a mob haragja. Így az ő elítélésével azokat a család-apákat mentette meg.

Ezer forint a szemétnben.

Ezer forint a szemétnben! . . . Hohó! ez már nagy állítás és talán a feje sem igaz, — vélik az olvasók. Ezer forint a mai világban nem minden bokorban található; a hol pedig van, ott gondosan elzárják a „wertheim“-ba és nem dobja a szemétnre.

Már pedig mi azt mondjuk, hogy az az ezer forint nem mese, hanem valósággal létezik, még pedig nem is holmi ringy-rongy papirosban össze-vissza foltozott bankóban, hanem ha nem is csengő, de legalább is koppanó érczben. És nem is ezret, hanem többet kellett volna moदानunk, mert csak egyedül Miskolczon több száz forint áru kerül a szemétnbe évenként.

Ez az ércz, melyet igen kevés kivétellel mindenütt a szemétnre szoktak vetni, nem más, mint az ásványvizek és boros palaczkok *ónkupakja*. Pedig az csakugyan kár, mert az ón drága fém, s az a körülmény, hogy Magyarországon ónbánya nincs, hanem az ónt külföldről importálják, még a nemzetgazdászati szempontból is nagyon fontosá teszi az üvegekről levett ónkupakok gyűjtését.

De mi most nem akarunk nemzetgazdászati értekezést írni; azt a mienknél hivatottabb tollra bizzuk. Mi csak egy szerény, de következményeiben egy fontosá válható kérést intézünk olvasóinkhoz, különösen pedig a nőkhöz. És nem kételkedünk egy percig sem, hogy szavunk melyet a szegény gyermekek és a nép mivelődése érdekében emelünk fel, meghallgatásra talál részökről, mert szentül megvagyunk győződve, országvilág előtt ismeretes, hogy a magyar hölgyek minden jóért, szépért és nemesért mindig igazán lelkesültek.

Sok szegény szülő édes örömet járatná gyermekét az iskolába, de nem tudja ellátni könyvvel, nem vehet neki télen ruhát, lábbelit; milliókat tart lenyűgözve az egyiptomi tíz

csapásnál is veszélyesebb átok a — babonáság, mely már annyi szerencsétlenségnek, sőt bűnnek volt a szülő anyja. Mily jó volna, ha a szegény gyermekeket könyvvel és meleg ruhával, a babonás népet világosságterjesztő népkönyvtárakkal megajándékozhatnók, ha néha-néha letörölhetnénk a szenvedő arczáról egy könnyet, behegeszthetnénk egy-egy fájó sebet! . . . Pedig sokszor milyen kevés kellene erre, néha alig pár forint. Hanem mikor ez a pár forint is hiányzik, a mi ilyen szegény nemzetnél napirenden levő dolog, mit tegyünk akkor?

Azt mondják, a szükség a világ legelső tanító-mestere és csakugyan sok találmányra is vezette már az embert. Itt is megtanít rá, hogy miként segítsünk a bajon, csak igazán akarjunk segíteni.

Némely helyen szokásban van, hogy a levágott szivarvégeket gyűjtik össze, a dohánytörszében pipadohányt eladják s a begyűlt pénzből a szegény tanulóknak hathatós segítséget nyújtanak. Gazdag urhölgyek a dohányzó-terem egyik feltűnő helyére egy remekművű ezüst vagy porcellán gyűjtőtálcát tesznek, mely fölött nagy betűkkel áll fölírva, hogy „A szivarvégek számára.“ Igaz, hogy az itt gyűjtött „specialitás“-ok néha egy kissé „gemischt“ publikum közé jutnak, de hát a szivarvégek, — a jótékony cél érdekében, — elnézők is tudnak lenni.

Egyik igen jó ismerősöm azzal nyerte meg egy kedves és bájos ifju hölgy hajlamát, ki azután nejevé is lett, hogy mindennap egy nagy csokor — azaz, hogy nagy csomó szivarvéggel örvendeztette meg a kisasszonyt, melyeket barátainál szedett össze. A gonosz sokszor tíz darab szivaromat is összeszemélt szivarvégeknek. De fátyolt vetek bűneire; a „jótékony cél“ érdekében tette, s lehet, hogy azóta egy kis lelki furdalást s némi csöndes megbánást is érzett már . . . ellenem elkövetett bűnei miatt.

Ime, kedves olvasók, a mit a szivarvéggel

A „SZABADSÁG” TÁRCZÁJA.

Szász asszonyok a helynevekért.

Szász asszonyok, szász asszonyok
Puha pelyhű kis madarak!
Hétszáz éves biztos fészken
Megvetitek a sugarat,
Mely titeket, kicsinyeket
Olyan hiven melengtetett?

Más szellő kell, mint mely csókolt?
Más virág kell, mint mely bókolt?
Más lomb kell, mint melynek árnya
Ráborult a kis tanyára?
Más zsongása a csermelynek,
Más emléke rögnék, helynek,
Mint a melylyel zsongott, éledt,
S megőrzé a magyar élet?
Melynek ölen nincsen nem lét
Idegennek, ha szülemlék;
Hisz' az éppen a sajátja:
Az idegen mind *sajátja*;
Talán inkább, mint ő maga,
Lételesek hú záloga.

Névben benne van a jellem:
Legyen név *önmaga ellen*?
Magyar vérrrel szerzett földön,
Mi *ráragadt* egy-két öltön,

S mert az idő ki nem mosta,
Ott tapadjon, mint a rozsdá,
S ne csiszoljuk magyar fényre,
Visszaváltva új reményre?
Hogy folytassa, a mit kezdett
Építeni a magyar nemzet,
A kinek itt a házában
Hizhattatok igazában . . .

Azt hiszitek, mindaz eljő,
Mit kívántok, mint a felhő?
Úgy, *mint volt*, a honi tájék
Ide száll csak, mint az árnyék,
Hogy veletek minket egyben,
Honnan indult, el-belepjen
Német szóval, gondolattal,
Ej, mit! német indulattal? . . .

De ti játsztok a mesével,
Makacs vágynak a végzetével.
Hátha egyszer olyan felhő,
Milyet vártok, mégis eljő,
(Ott, mélyebből a jövőnek,
Honnán majd a telhők jönek);
Ha a mese valóvá lesz:
Az erdélyi szász hová lesz? . . .
Honi táj, mely nem marasztal,
Hajlék, mely meg nem vigasztal,
Merre int? hogy elmenjete,
Hogy ott ipart teremtetek,

Mert a riadt honi karnak
Állnia kell a viharnak . . .

Szász asszonyok, szász beczék, hej,
A mi volt, csak volt, hiába!
Egyszer volt, hogy hivattatok
Könnyű szerrel Kanaánba! —
Melyet, mint kell, nem becsültök,
Melyért, mint kell, nem hevültök,
De még idő jöhet, olyan,
Gonoszul és nagy komolyan,
Hogy . . . mennétek, de hiába,
Uj fészekre — Flandriába.

Dr. Nagy Mór.

Kondor Máté.

— Vig história. —

Történt egyszer, hogy Kondor Máté elakart halálozni. Belekezdett hát a miatyánkba. Addig tudta csak mondani, hogy: bocsásd meg a mi vétkeinket . . .

Tetszik tudni, Kondor Máté házasságkövetítő volt s mint mondják, sok embert ő vezérelt a családi boldogság révébe: áldották is érte az — aglegények, a kik legjobban megtudják becsülni a családi örömeiket.

Pedig Kondor Máté ifjkorában nagyon jámbor ember volt; magam is emlékszem

meg lehetett és meg lehet tenni, miért nem lehetne az *ónkupakkal* is!?

Igen is, lehet és mi nem kételkedünk, hogy maholnap pyramisok fognak emelkedni felhasználva ónkupakokból s az ábrándos leányka oly eszményképet alkot magának, ki sok, sok ónkupakot tud gyűjteni.

Hátra van még azonban az a kérdés, hogy ha most már meg van a sok ónkupak, hol lehet azokat értékesíteni, hogy a szegény gyermekek, kiknek érdekében a gyűjtés történik, annak anyagi hasznát is vehessék. Erre nézve szükséges, hogy a gyűjtött ónkupakokat egy nagy vaskanálban összeolvasztjuk, a mikor is a közöttük levő szurok szépen kiég. Az olvadt tömeget vagy valamely agyagmintába vagy a földbe vájt árkocskába ki kell önteni, de oly vigyázattal, hogy a tisztátalanság a kanálban ne maradjon. Ily alakban megveszi a csengetyűöntő. El lehet adni azonban ónkupakgyárba is, hol megint az lesz belőle, a mi volt.

Balaton.

Kérelem Borsodvármegye t. közönségéhez.

A hazánk történelmében új korszakot alkotott 1848-as események félszázados évfordulójának megünneplésére a kassai felsőmagyarországi muzeum ezen idők emlékeiből kiállítást rendez, a melyen a szomszédos vármegyékben elszórtan őrzött ereklyéket együttesen kívánja bemutatni.

A nagyidőkből visszamaradt emlékek ezen alkalmi összegyűjtését minden hazafi csak a legmelegebben pártolhatja, azért is azon kérelemmel fordulok a vármegye t. közönségéhez, hogy mindazok, a kik ezen dicsőséges időkből valamely ereklye gyanánt őrzött emlék (fegyver, egyenruha, felszerelési tárgy, iratok, hírlapok érmek stb.) birtokában vannak, azokat ezen kiállításra rendelkezésre bocsátani sziveskedjenek.

A beküldendő darabok hivatalomhoz márcz. 10—17-ig küldendők be, jegyzék mellett azok elküldését a kellő pontossággal magam fogom

eszközölni, míg a sértetlen visszaküldésért a kiállítás rendezőse vállal felelősséget.

Bizton remélem, hogy a hazafias mozgalmakban mindig élénk részt vett vármegyénk közönsége, ez alkalomból sem fogja közreműködését megtagadni.

Miskolcz, 1898. február 19.

Dr. Tarnay Gyula,
alispán.

H I R E K.

Márczius 15.

Szabadságunk dicsőséges születés napjának félszázados évfordulójától csak rövid pár nap választ el bennünket. Ötven esztendeje immár, hogy egy fényes jövőnek megvetettük szilárd fundamentumát.

A dicsőséges nap emlékére minden magyar szív lelkesen dobban . . . Mindenütt az egész országban lázas izgatottsággal készülnek e nagy ünnepre. Csak Miskolczon csendes minden, mintha itt nem is magyarok laktának.

Mi már néhány hét óta költögetjük az alvókat, a városházán szunnyadókat; mert úgy gondoljuk, hogy szabadságunk felvirradásának ötvenéves jubileumát, ezt a nagy és dicsőséges napot csakis úgy ünnepelheti meg városunk impozánsan, ha az ünnep *egységes lesz*, ha a polgárság összes zöme egy szívvel-lélekkel *együtt ünnepel*. Ilyen egységes ünnep rendezésére egyes-egyedül a város lakosságát képviselő testület érezheti magát jogosítottnak.

Mi a legmélyebb tisztelettel s a legnagyobb elismeréssel hajlunk meg úgy a tanügyi kör, mint a dalár-egylet nemes hivatása és érdemei előtt; de mégis engedelmet kell kérnünk, ha kifejezzük abbeli véleményünket, hogy ezek a tiszteletreméltó testületek nem hivatottak és nem jogosultak arra, hogy Miskolcz város lakosságának akaratát, szabad mozgását megkössék.

Azt készségesen elismerjük, hogy mind a két egyesületnek — ha jónak látja — estélyt vagy ünnepélyt rendezni joga van; de hát az isten szerelméért, ha a városunkban levő összes egyletek és testületek most márczius 15-én mind külön-külön utakon járva, külön ünnepélyt rendeznek, hová lesz akkor az ünnepély egysége?! . . .

Ilyen nagy ünnepély rendezésénél minden egyesületnek be kell illeszkednie abba a keretbe, melyet számára az erre hivatott bizottság kijelöl.

De hát hol van ez a bizottság?

Ez a bizottság még mindig késik az éji homályban. És miután ez a bizottság előreláthatólag csak akkor fog kibontakozni az éji homályból, a mikor a rendezés munkájának elvégzése az idő már kevés lesz; bátrak vagyunk az ünnepélyre vonatkozólag egy szerény javaslatot terjeszteni a nagy közönség elé. Javaslatunk ugyanazokban a keretekben mozog, a minő keretekben az ország többi városai ünnepelni fognak.

Ez pedig a következő:

Márczius 14-én este zenés takaródó, melyre fölkérendő volna illő honorárium mellett a diósgyőri vas- és aczélgyár zenekara. (Sajnos, hogy Miskolcz város zenekarral még nem rendelkezik!) Ha ez a zenekar ezt nem tehetné, akkor játszának az összes cigány népzenekarok.

Márczius 15-én korán reggel *ébresztő* s a házak, középületek féllobogózása.

Délelőtt 9 órakor a képviselőtestület gyülekezése a városháza nagytermében, a honnan a képviselők külön csoportokban, az egyletek és testületek tagjaival az egyes felekezetek templomaiba mennek. E célból fölkérendők volnának az összes hitfelekezetek, hogy márczius 15-én délelőtt 10 órakor hálaadó isteni tiszteletet tartsanak.

Az istentiszteletek végeztével délelőtt 11 órakor *városi díszközgyűlés* tartandó, mely

rá, hogy egyszer háziasszonyunk (épen akkor érkezett meg Málcsi leánya) rántott csirkével akart kedveskedni. Máté a csirkegyilkoláson annyira elérzékenyedett, hogy sirva rohant el az állatvédő egyesület irodájába; beiratta magát.

Alig várta, hogy hónap közepe legyen.

— Asszonyság, szólt a háziasszonyunknak, ez a mi szobánk igen jó, igen szép, nagy szoba . . .

— Kocsáncsi úr mégis folyton rágalmazza.

— A kilátás gyönyörű, az ellátás végtelenül pompás és olcsó . . .

— Épen mondani akartam, Kondor úr, hogy kénytelen vagyok 4 frttal stájerolni.

— Megérdemli, kedves asszonyság, minden okos ember megadja, hiszen akad is még ma.

— Akad?

— No igen; én elsején elmegyek.

Az asszonyság meghökken.

— De hát miért mond fel?

— Nem vagyok érdemes az ilyen helyre.

— Nem érdemes? Hiszen igaz . . . de mit is mondok, hisz' épenséggel alább szállíthatjuk a 36 forintot.

— De kérem, nem maradhatok itt, mert az asszonyság *csirkét ölt*.

Máli kisasszony másnap fölkérte Mátét, irassa be őt az állatvédő egyesületbe; a szobalányt elbocsátotta, mert Kékes Marinak hitták, én rám pedig megharagudott, mert nem hittem el, hogy egérfogó intézménye az inhumánus eszmék legpregnansabb kifejezője.

Közeledett a hónap utója.

Máté barátom egynémely apróságot csomagolni kezdett. Málcsi kisasszony is fsegített neki, de igen szomorú volt. Egy két könyvcseppje is mutatta, melyeket azonban Máté nem akart tudomásul venni.

— Persze haragszik rám, Kondor ur!

— Én? Főbelőném magam, ha megtudnám rólam.

— Persze, mi is gyűlöltük, én is gyűlöltem, ugy-e!

— Épen nem tapasztaltam.

— Maga is gyűlöl engemet.

— Én? A legkevésbé se. Esküszöm.

— Tehát — szeret?

— Óh, kérem, szabadkozott Máté, de Málcsi k. a. nem hallotta, hanem azt tette, hogy elájult s rá hullott a diván szélére.

— Szent isten, gondolja Máté, még utóbb leesik.

Odasiet, karjába fogja, a küszöbön hagyományos pontossággal megjelen a mama s

hódolva a kényszerűségnek, manifestálja áldását.

Némileg neheztelt ugyan a kedves fiurára, mivelhogy a szerelmét úgy elitkolta.

— Biz én nem vettem észre, pedig tegnap is selyemnyakkendőt vett . . .

*

— Miska, szólt hozzám estére kelve, — elsején magam leszek itt; nagyon sajnálom, hogy elhagysz engemet, de hát ki tehet róla!

*

Gyakran hallottam Máték boldogságáról. Szteltelenül boldogok voltak. Irigyelni keztem őket.

Egyszer, talán két év múlva, a „Spanyol herceg“ kávéházban megérinti valaki a vállamat.

— Szervusz, Miska.

— Te vagy Máté? Szervusz édes barátom.

Valóban a családi boldogság annyira megviselte, hogy alig ismertem rá. A nyakkenője széle rojtos volt (a kicsike tépte meg), a ruhája kopottas (hiszen ugyis hétköznapi van), a keztyűje lyukas (hiszen nyáron csak parádénak való), az arcza pedig halovány.

Örültem, hogy láthatok egy boldog családos embert.

alkalommal megnyitó beszéd, ünnepi beszéd és bezáró beszéd tartatnék.

Délután 3 órakor lenne a tanügyi-kör ünnepélye a „Korona“ dísztermében a már megállapított program szerint.

Este fényes kivilágítás. Ugyanekkor hangverseny lenne a „Korona“ dísztermében, melynek programja a következő lehetne:

A három miskolczi dalárda elénekelné a Hymnust, Szózatot és a Szabadságdalt vagy a „Nemzeti zászló“-t. Ezen kívül külön énekelnének egyet vagy kettőt. Ennél imponzansabb hangversenyt márczius 15-én nem adhatunk.

Ezt a programot, mely bizonyára még kibővitendő, ajánljuk a képviselőtestület és a nagyközönség figyelmébe.

— **Éhező testvéreink** javára a lapunk legutóbbi számában összegyűlt 20 frt 35 krt, valamint a mezőgazdák társas egyletének hozzánk beküldött 30 frt adományát e hó 24-én átadtuk dr. Tarnay Gyula alispán urnak, mely összegekről a következő nyugtatványokat kaptuk:

Nyugtatvány.

20 frt 35 kr. az az husz frt harminczöt krról o. é. mely összeget, mint a „Szabadság“ című lap gyűjtését, a borsodvármegyei inséges lakosok segélyezésére mai napon átvettem.

Ezen összegért úgy a nemesszivü emberbarátoknak, mint a „Szabadság“ lelkes szerkesztőjének ezennel köszönetet mondok. Miskolcz, 1898. február 24.

Dr. Tarnay Gyula, alispán.

30 frt, azaz harmincz forintól o. é., mely összeget, mint a „Miskolczi mezőgazdák társas-egylete“ adományát a borsodvármegyei inséges lakosok segélyezésére mai napon átvettem.

Ezen összegért úgy a nemesszivü emberbarátoknak, mint a „Szabadság“ lelkes szerkesztőjének ezennel köszönetet mondok. Miskolcz, 1898. február 24.

Dr. Tarnay Gyula, alispán.

— Hát Máté, a hivatalban hányszor léptek elő?

— Hagyd el; leköszöntem róla.

— Miről?

— A hivatalomról.

— Miért?

— Uj pályára lépek.

— Mi okod van rá? Mi az az uj pálya?

— Barátom, suttogott, tudod, mily sötét gondolkodásu ember voltam, mennyire gyűlöltem az embereket. Nem tehettem róla, isten oltotta belém. Most még jobban gyűlölöm őket s olyan pályát keresek, melynek nyomát kinos sóhaj, keserves köny, seprűnyél és pisztoly jelöli!

Az utóbbi részt már szavalva adta elő, ökleit összeszorította s szeme veszedelmesen hányta a szikrát.

— Máté, hisz' te anarkhista vagy.

— Nem.

— Te dinamittal és törrel fogsz dolgozni.

— Nem.

— Te hóhér leszel.

— Nem.

— Hát krakéler ember leszel.

— Nem.

— Nem! Hát mi leszel akkor?

— Házasságközvetítő.

Szerkesztőségünkben ujabban a következők adakoztak:

K. Papp Lajos	1 frt — kr.
Seper István	2 „ — „
Gábor János	1 „ — „
Özv. Balajthy Károlyné	— „ 50 „
Kellner Adolf	— „ 50 „
Összesen:	5 frt — kr.

— **Köszönetnyilvánítás.** Weidlich Pál, miskolczi lakos, kereskedő, a domaházabeli inségesek részére 1 zsák babot, 1 zsák buzaisztet, 1 zsák rizskását, 2 zsák köles kását, összesen 248 kilogramm mennyiségben ajándékozott. A nemes szivü ember-barát jótékony adományáért ezennel a nyilvánosság előtt mondok köszönetet. Miskolcz, 1898. február 23. Dr. Tarnay Gyula, alispán.

— **Halálozás.** Vadnay Barnabás nyug. kir. törvényszéki bíró, a ki a miskolczi kir. járásbírósnak első járásbírája volt, tegnapi reggel hosszas szenvedés után 78 éves korában meghalt. Az igazságszolgáltatásnak egyik régi harcosa volt az elhunyt, a ki életpályájának nagy részét Miskolczon töltötte. Miskolczról a 70-es években a rózsahegyi kir. törvényszékhez helyezték át, ott működött egész nyugalomba vonulásáig. Pár évvel ezelőtt visszajött Miskolczra, itt élte le utolsó napjait. Temetése holnap, vasárnap délután megy végbe a Kis-Hunyad utcza lakásából. Nyugodjék békében!

— **Esküvő.** Andrassy Pál, a diósgyőri vas-és aczélgyár fiatal tisztviselője e hó 19-én esküdtött örök hűséget Dadon Emmának, Dadon Antal, rudobányai művezető és neje szül. Huszák Lujza urnő szép és művelt leányának. Az esketési szertartást Lesko Béla sajkázai ág. evang. lelkész végezte gyönyörű beszéd kíséretében. Tanuk voltak: Draskóczy Imre, diósgyőri főtiszt és Dworcák Ferencz műépítész. Koszorús leányok: Peikert Elza, Dadon Zsófi és Dadon Paula ur hölgyek. Zavartalan boldogságot kívánunk ezen tisztán szerelmszötte frigyhez.

— **Lelkészcseréltetés.** A felső-borsodi ref. egyházmegyébe kebeleztet seilvási gyülekezet lelkipásztorává Tóth Menyhért sajkó-szentpéteri segédlelkészt választották meg.

— **A tanügyi kör alapítványa.** A miskolczi tanügyi kör az ezredéves ünnepély alkalmából „Milleniumi alapítvány“ czímen 1000 frt alapítványt tett oly czélből, hogy annak kamatait a kör tagjainak azon gyermekei élvezhessék, a kik tanulmányaikban a legjobb előmenetelt tanúsítják s a legjobb erkölcsi magaviseletűek. Az idén nyilott az első alkalom arra, hogy ezen jutalmat kiadják. Ketten voltak pályázók, u. m.: Porcs Kálmán és Bleuer Mór. A körnek legutóbb tartott választmányi ülésében az alapítvány kamatait Porcs Kálmánnak ítélték oda, a ki tanulmányaiban mindentől jeles készütséget, kiváló szorgalmat és jó erkölcsi magaviseletet igazolt.

— **Az ápolda.** Városunk ápodájának ügyeit minden zaj nélkül vezetik azok, kiket a városi közgyűlés ezzel megbizott. A választmány is csak egyszer szokott ülést tartani egy évben, melyben az igazgató jelentést tesz arról, hogy egy év alatt mik történtek az ápodában, hogy az egész választmány meggyőződjék arról, hogy a megbizottak mindnyájan teljesítették kötelességüket. Február 12-én volt ez a beszámoló ülés Soltész Nagy Kálmán polgármester elnöklete alatt. Dr. Rácz György igazgató azzal kezdte jelentését, hogy az ápodánál az 1897-dik évben is, mint az előző években, minden a szokott rendben folyt le; azért nem látja szükségesnek, hogy hosszadalmas jelentést tegyen. Az ápodák egészségi viszonya elég kedvező volt, kórházba csak 1 férfit és 3 nőt kellett küldeni. Igaz, hogy 4 férfi és 9 nő halt meg, de ezek részben már nagyon öregek voltak, részben már beteges állapotban mentek az ápodába. 1897. január 1-én 23 férfi és 51 nő, össze-

sen 74 ápolat volt az ápodában. Az év folyamán 8 férfit és 10 nőt vettek fel. Meghalt 4 férfi és 9 nő, elbocsátatott 2 férfi. Maradt 1897. végén 25 férfi és 52 nő. Az ápodába folyamodók közül 4-et helyszűke miatt nem lehetett felvenni. Ezeket az előjáróság a hajléktalanok menedékházában helyezte el s ott elemökről is gondoskodott. Az az indítvány merült tehát fel, hogy az ápodában még vagy 10—15 ágy szerezere helyiséget kellene építeni. Minthogy azonban az ápodák számának ily nagyra növekedését a kenyér drágasága is okozhatta, a választmány abban állapodott meg, hogy figyelemmel fogja kísérni, hogy valóban a mostani rendkívüli körülmények miatt szaporodott-e meg az ápodák száma vagy a népesség szaporodása és szegényedése miatt? Ha ez az utóbbi volna az igazi ok, akkor a választmány gondoskodni fog arról, hogy az ápodában a szükséges építkezés megtörténjék. Felemlítette az igazgató azt is, hogy temetések alkalmával sok bajjal jár a halottas kocsi szerzése. A polgármester megígérte, hogy ezen a bajon segíteni fog oly módon, hogy a város részére egy halottas kocsit vesz, mely a majorban fog állani és az ápodai temetések alkalmával azt igénybe lehet venni. A város az ápodla fentartására 5127 frtot adott a mult évben. Ez azonban a nagy létszám miatt kevés volt; e miatt el kellett költeni a tollfosztásból befolyó jövedelmet is, melyet az előző években az ápodla alaptőkéjéhez csatoltak. Egyeseknél meg van az a jó szokás, hogy abból, a mit az isten nekik adott, azoknak is juttatnak, kiket sorsuk a szegények hajlékába vitt. Dapsy Sándor és neje 13 kilogramm sertéshúst küldtek pécsenyének, Márai János 15 kilogramm húst, Kátóna József 50 darab zsebkendőt küldött az ápodában levő férfiak részére, főtisztelendő Zelenka Pál püspök úr pedig az egyház nevében 10 frtot küldött az ápodában levő ágostai hitvallású evangélikusok részére. Azok, a kik a szegényekkel tesznek jól, keblökben hordják tetteik jutalmát; mi csak felemlítjük nevüket, hogy az ápodalár szoló jelentésünk teljesebb legyen. A számadosok megvizsgálására bizottságot küldött ki a választmány. Ennyiből állt a jelentés; ennyiről értesítjük mi is olvasóinkat; de bizvást hozzátehetjük azt, hogy ha minden község megtenné kötelességét a szegények ügyében, kevesebb lenne a nyomor és kevesebb lenne a bűn. —s—s.

— **Közgyűlés.** A polgári dalos-egylet fevi rendes közgyűlését jövő vasárnap délelőtt 11 órakor tartja a városháza termében, mely alkalomra az egylet választmánya meghívja a pártoló tagokat és az egylet iránt érdeklődő közönséget.

— **Carneval búcsuja.** Carneval herczegnálunk Miskolczon rendszerint a polgáregylet férfi estélyén szokott a közönségtől elbucszni. Ennek a könnyüvéri uralkodó herczegnek a búcsuja a hushagyó kedd estéjén ez idén is igen kedélyes és vig volt. Az egyesület termei egészen megteltek városunk előkelő férfialival s a polgárság nagy zömével. A fesztelen mulatságot — mint mindig — úgy ez estén is nagyban fűszereztek a szellemes pohárköszöntők. Az egylet ezüst billikomát — miután dr. Csáthy Szabó István diszelnök egészségi állapota, Bársony János elnök pedig a családját ért mély gyász miatt nem vehetett részt a mulatságban — dr. Molnár Gyula igazgató emelte föl s azt nagyhatásu beszéd kíséretében Magyarország boldogulására üritette ki. Utána Porcs János szellemes beszédében dr. Csáthy Szabó István és Bársony János elnököket éltette. Szücs Lajos a társegyletnek, a nemzeti kaszinónak elnökét báró Vay Bélát éltette. Forster Rezső az egylet igazgatójáért, dr. Molnár Gyuláért. Pfliegler Ferencz az egylet buzgó pénztárnokáért: Hesz Miklósért emelt poharat. Jöttek ezután a humoros pohárköszöntők, a tréfa és a dal, melynek se vége, se hossza nem volt. A mulatság

hangulatát nagyban emelte *Radics* Lajos zenekarának játéka és *Mayer* József vendég lősnék jó konyhája és kitűnő bora. A kedélyes mulatság — mint rendszeren — reggelig tartott.

— **Táncmulatság Sajó-Szentpéteren.** A sajó-szentpéteri sportkedvelő ifjúság f. hó 19-én a kaszinó helyiségében bált rendezett. A kisvárosi mulatságok minden kellemettségével fűszerezett mulatság fényesen sikerült. Volt szép asszony, szép leány, elegáns és intelligens közönség, s ha nem csillogtak is szemkápráztató ékszerek s a toillettek pazar díszítései nem gyönyörködtették a szemlélőt, de világitott sok szép leány minden gyémántnál ragyogóbb szemével vakítóan, hogy sok fiatal embernek nemcsak szemét, de egész valóját megrendítette. Hogy a jókedv foka a superlatívust is meghaladta, azt mondanunk sem kell s bár magukat a felsőbb tizezerhez számitani szeretőknék a sors kegyetlensége folytán városunkba deportált néhány tagja távollétével tündökölt, ezek hiányát senki sem érezve világos virradtig mulatott mindenki. A négyest, még a harmadikat is 20 pár táncolta. A jelenvolt hölgyek, kiket a buzgó és figyelmes rendezőség csinos táncrenddel lepett meg — névsora a következő: *Asszonyok*: Becho Józsefné, Cserny Károlyné, Faller Jánosné, Hartmann Józsefné, Hecht Lipótné, Jamriskáné, dr. Klein Mórné, Klein Zsigmondné, Kolozs Barnáné, Klinger Ferenczné, Kun Gézané, dr. Rosenfeld Józsefné, Szakall Józsefné (Boldva), Tersztyanszky Ferenczné, Thuránszky Károlyné, Vadász Györgyné, Vladár Józsefné (Radistyán). *Leányok*: Becho Irma, Hecht Józsa, Klein Ilona, Kun Ilona, Neumann Helén (Pápa), Korach Malvin (Kotterbach), Kolozs Lenke, Szakall Margit és Ilona (Boldva), Vadász Emmi, Vladár Erzsike és Vinczenty Zsófia.

— **Békéltető bizottság megalakítása.** A miskolci ipartestület békéltető bizottságába 36 rendes és 18 póttagnak, valamint az 1891. évi XIV. t.-cz. alapján az ipartestület kötelekeben fennálló betegsegélyző pénztár közgyűlésébe a biztosításra kötelezett segéd-munkások csoportjából választó 52 kiküldöttnek a megválasztása e f. é. márczius hó 6-án délelőtt 11 órakor az ipartestület tanácskozási termében lesz. Az ipartestület tagjainál alkalmazva levő segéd-munkások névjegyzéke az ipartestület irodájában a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthető s az esetleges észrevételek és felszólalások az ellen *Szarka* János iparhatósági biztosnál e f. hó 25-ig bezárólag beadhatók.

— **Ipartestületi közgyűlés.** A miskolci ipartestület f. évi márczius hó 13-ik napján délelőtt 10 és fél órakor a városháza nagytermében rendes évi közgyűlést tart. A tanácskozás tárgyai: 1. Évi jelentés az ipartestület 1897. évi működéséről. 2. 1897. évi zárszámadás bemutatása. 3. Az 1898. évi költség- és fedezet-előirányzat megállapítása. 4. Előljárási előterjesztés a Kazinczy-utcai 21. számú háznak átalakítása tárgyában. 5. Előljárási javaslat az ipartestületi házszabályok 13. és 19. §-ai alapján 12 rendes és 12 pótelőljárási tagnak, valamint 3 számvizsgáló tagnak a választása. — És elnökválasztás. 7. Az 1891. évi XIV. t.-cz. alapján létesített betegsegélyző pénztár közgyűlésébe kiküldendő 26 megbízottnak a megválasztása. Netalán beérkezendő indítványok tárgyalása. Figyelmeztetés! Alapszabály 11. §. A közgyűlés határozatképes, ha legalább 50 tag jelen van. Szavazattal csak az bir, ki az előző évről tagdíjjal nem tartozik s a politikai jogok gyakorlatától felüggesztve nincsen. Ha határozatképes létszám hiányában a fent kitűzött időben a közgyűlés megtartható nem lenne, az esetben az egy hét múlva, vagyis: f. évi márczius hó 20-án délelőtt 10 és fél órakor fog a létszámmra való tekintet nélkül, ugyancsak a fentebb jelölt helyen és tárgyakra nézve megtartatni.

— **A vitéz káplár ur.** Egy tűzér káplár és egy zemplénmegyei malomtulajdonos hétfőn este nagyon kedélyesen mulatott a Dudrovićs féle vendéglőben. *Szabó* Sándor malomtulajdonosnak pénze volt, a káplárnak pedig szép hangja volt. A malomtulajdonos fizetett, a káplár pedig szebbnél-szebb nótákat dalolt. Így ment ez egészen éjjeli 12 óráig, mikor *Szabó* Sándornak már a vasuti indóházhoz kellett mennie. *Szabó* Sándor kivette zsebéből 1950 frttal terhelt pénztárcáját s kifizette a czecheket s azután távozott. A sok ropogós százás és tizes zavarba hozta a tűzérkáplárt, ki elhatározta, hogy elrabolja a pénzt mindenáron. Fogta magát s *Szabó* Sándor után ment. Amikor utólérte, felszólította *Szabó* Sándort, hogy minden szó nélkül adja ki neki a pénzt, ellenkező esetben leszurja. A halálra rémült *Szabó* Sándor erre elkezdett segélyért kiáltani; orvtámadója azonban oldalfegyverét előrántotta s azzal addig kaszabolta a szegény embert, mig nem eszméletlenül összerogyott. A tűzérkáplár e kedvező alkalmat felhasználva, a pénztárcát elrabolva megugrott sok, idő múlva az összevissza vert *Szabó* magához tért, felkelt a földről s a gyalogsági laktanya felé vette útját. Utközben ismét összeesett s ott fejengett vértócsában sokáig, mig a katonai őrzőre észre nem vette. A katonai őrzőre azonnal gondoskodott, hogy a félholtra vert ember elszállíttassék, a mi meg is történt. Reggel már kissé jobban érezte magát s ekkor bejelentette esetét a katonai parancsnokságnak, amely a legszigorubb vizsgálatot megindította.

— **A Zoltán-féle csukamájolaj** kedvező hatásáról az orvosi kar igen elismerőleg nyilatkozik, mert tudva levő dolog, hogy e készítmény teszi lehetővé ez áldásos gyógyszer használatba vételét s különösen szükséges, hog meghonosodjék nálunk is az az angol divat, hogy gyermekeink 2—3 éves korukban csukamájolajat igyanak s ezzel a sok scrophulotikus bántalom kifejlődése meggátolható. A gyermekeket erőteljessé csak e szer neveli. Főraktár Miskolczon: Baruch Gyula, Balog József, dr. Szabó Gyula és Rác Jenő gyógyszer-táraitában és Szabó Béla droguériájában.

— **Egy finom dió-torta** egy korona. Kitűnő friss apró teasütemény 1 kg. 2 frt, francia praliné 1 kg. 2 frt, valódi udvari cognac 1 próbáüveg 1 korona, kapható: a *Megay* czukrászdában és annak fióküzletében Erzsébet-tér, a gőzfürdővel szemben.

— **Alapos oktatás felnőtteknek!** Az egyszerű és kettős könyvvitelt kereskedelmi levelezés és számvetést, szép és helyesírást, valamint a váltoismét a legújabb gyakorlati és könnyű felfogásu tanulmányok alapján minden írástudó nálam, úgy magyar, mint német nyelven a legrovidebb idő alatt alaposan megtanulhatja. *Spronz* Dávid, néptanító. Lakik: *Kis-Hunyad-utca 64. sz.*

Irodalom és művészet.

Színház.

— **Miklósi Ilona jutalomjátéka.** Szintársulatunk drámai primadonnájának: *Miklósi Ilonának* csütörtökön, e hó 24-én volt a jutalomjátéka. Az a lelkes hangulat azonban, mely ezen az estén nyilvánult, messze meghaladta a „jutalomjáték“ ok keretét. A miskolci közönség a szó szoros értelmében *hódolatát* fejezte ki ez estén Miklósi Ilona iránt, a kiben az egész színiévad alatt a megtestesült szorgalmat, a művészi ambíciót s a magasrátörő tehetséget fedezte föl s a ki már eddig is messzire haladt azon az uton, mely az igazi művészet dicsősé-

ges csarnokához vezet. Ezüst babérkoszorú, a díszes csokrok sokasága s valóságos virág-eső fogadta őt, midőn mint „*Lecoureur Adrienne*“ a színpadra lépett. Az ünnepi díszbe öltözött közönség salrengető tapsa és éljenzése miatt perczek teltek el, mig szóhoz juthatott, a mig megkezdhetette szerepét, a mely szerep valóban nehéz lehetett neki most. A megcsalt szerelem végtelen bánatát, egy porba sujtott szerencsétlen nő mélyeséges fájdalmát kellett neki szerepében kidomborítania akkor, a mikor szive-lelke a legtisztább örömmel, egy hálás közönség elismerése fölött érzett boldogsággal van telve. Ő azonban az ellentétes érzelmek daczára a szerep minden jelenetében eltalálta azt a hangot, mely a *boldogtalan Adrienné*, nem pedig a *boldog Ilonáé* volt. Ha egyéb nem, már az az ellentétes lelki állapot maga megmutatta, hogy *Miklósi* Ilona határozott művészi tehetség, a ki csak gondos tanulmány után lép föl szerepeiben. Helyes felfogás, hű alakítás nyilvánult játékában mindvégig, haldoklási jelenete pedig valóban megrázó volt. Ha hangorganumát a magasabb régiókban is olyan széppé, kellemessé képezi, mint a közép és mély regiaterekben az erősebb szenvedélyek kifejezésére, akkor *Miklósi* Ilona a magyar színművészet egén elsőrangú csillag lehet s hogy az legyen, azt a miskolci közönség legtisztább szívéből óhajtja. Ez a közönség még élénken emlékezik arra a *kis Miklósi Ilonára*, a ki édes atyjának társulatában piziny gyermekszerepeket játszott. S most itt van előtte a *nagy Miklósi Ilona*, a ki komoly törekvéssel halad a Parnassus felé! Jól esik ezt ennek a közönségnek látni. Tapsolt ez a közönség a sikerült jelenetek után nyílt színen is, a felvonások végével pedig alig volt vége-hossza a kihívásnak. A darab többi szereplőinek: *Sárközy*, *Kemény*, *Tóth* I., *Kendy* Boriska, *Simándiné*, *Szabados*, *Mezei* és a többi szereplőknek alakításáról csak elismerőleg szólhatunk. Meg kell még említenünk, hogy a nézőtér minden pontja zsúfolásig megtelt s még a zenekar helyét is elfoglalta a közönség.

(—t.)

— **Két előkelő szépirodalmi és művészeti hetilapnak,** a „Magyar Géniusz“-nak és a „Vasárnapi Lapok“-nak egyesüléséről adunk hirt tisztelt olvasóinknak. Mindkét lap egy célú tűzött volt ki maga elé: egy magas irodalmi és művészeti niveau álló, díszes kiállítású, gazdag tartalmu, előkelő lapot nyújtani annak a művelt olvasóközönségnek, mely szükségét érzi, hogy a napisajtó mellett egy folyóiratot is járasson, melyből menten minden pártállástól és részrehajlástól, illusztrációk által is megismerkedjek az aktuális események hőseivel a magyar és a külföldi művészet legremekesebb alkotásaival és e mellett tisztult izlésre valló irodalmi olvasmányokat kapjon. A „Magyar Géniusz“ is, a „Vasárnapi Lapok“ is ugyanennek a célnak szolgálatában állván, egymás mellett harcolt, sőt versenyzett is néha eddig, hogy a művelt olvasóközönség ez igényeinek megfelelően. E buzgó versengés, hogy minél szebbet, minél tökéletesebbet nyújtsanak, vezette mindkét lapot ahhoz az eszméhez, hogy a kitűzött cél elérésére egyesítsék erejüket, buzgóságukat. A „Magyar Géniusz“ és a „Vasárnapi Lapok“ szerkesztősége tehát ezentúl egyesült erővel lesznek rajta, hogy a magyar művelt olvasóközönség igényeinek megfelelő és a külföldi hasonló vállalatokkal is versenyző hetilapot nyújtson. Irodalmi és művészeti része az egyesített két lapnak a legkiválóbb írók és művészek alkotásait fogja bemutatni

és bizonyára minden jobb magyar család szükségét fogja érezni ennek a lapnak, melynek olvasmányai és képei gondosan megválogatva, úgy, hogy azt a család minden tagja kezébe veheti. A „Magyar Géniusz Vasárnapi Lapok“ e mellett két nagy kedvezménytel szolgál olvasóinak 1. Tornai Gyula nagyszabású festményének, „Az utolsó honvédek vacsorájá“nak színnyomatú nagy képét részben teljesen ingyen, részben igen kedvezményes árban szolgáltatja előfizetőinek. 2. Minden évnegyed végén a legelőkelőbb művésztől származó eredeti rajzokat, vázlatokat és képeket sorsol ki előfizetői között. A „Magyar Géniusz Vasárnapi Lapok“ irodalmi szerkesztője *Hevesi József*, művészeti szerkesztője *Basch Árpád* marad, kik egy egész írói és művész-gárdával fognak buzgólkodni, hogy olvasóinknak kiki a maga nemében a legjobbat nyujthassa. A „Magyar Géniusz Vasárnapi Lapok“ szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, Andrassy-ut 57. sz. hova az összes a lapra vonatkozó közlemények, előfizetések vagy reklamációk intézendők. Előfizetési ára: Egész évre 8 frt. Fél évre 4 frt. Negyedévre 2 frt.

— **A szabadságharcz évfordulója.** Alig telik el még egy pár hét s Magyarország megünnepli szabadságharczának ötvenedik évfordulóját. Ez a nemzeti ünnep mindnyájunk szívét megdobogtatja s lelkesedést önt minden magyar hazafiba. A Magyar Hirlap, a hazafiságnak, a szabadelvűségnek s a demokratizmusnak ez az állandó öre és hirdetője, méltó módon járul hozzá a maga részéről a nemzeti ünnep teljesebbé tételéhez. Szép és tartalmas Almanachot adott ki, amely 48—49. főeseményeit foglalja össze írásban és képből. Ezt a becses emléket a szabadságharcznak mindenki megkapja, a ki előfizetője a Magyar Hirlapnak, megkapják tehát azok is, akik most, mint új előfizetők sorakoznak a lap híveihez. Azonkívül, hogy a Magyar Hirlap a leggazdagabb tartalmu és legérdekesebb napilapunk: még egy sereg különös kedvezményben is részesíti rendes előfizetőit. Az új előfizetők megkapják Jókai Mór most folyó pompás regényének eddig megjelent részét. Ez a regény, melynek a címe „Öreg ember nem vén ember“, egyike a nagy Jókai legérdekesebb szépirodalmi alkotásainak. Megemlítjük itt, hogy Jókai Mór aki harmincz munkatárs élén van a Magyar Hirlap kötelékében: szépirodalmi működésével egészen és kizárólag ehhez a laphoz kötötte le magát s most folyó regényén kívül legközelebb egy másik nagyon érdekes regényt is ír a Magyar Hirlapnak. Sokkal olcsóbban kapják a Magyar Hirlap előfizetői az „Évszak“ című remek illusztrált divatlapot, mint akik nem előfizetők. Mert az előfizetőknek egy negyedévre csak nyolczvan krajczárjukba kerül ez a divatlap. A Kis Világ című pompás gyermeklapot a Magyar Hirlap rendes előfizetői ötven krajczárért kapják egy negyedévre. A Magyar Szalont a Magyar Hirlappal együtt egész évre 24 frt helyett 20 frtért, félévre 12 frt helyett 10 frtért, negyedévre 6 frt helyett 5 frtért kapja mindenki. A szerkesztői üzenetekben minden előfizető szakszerű és lelkiismeretes választ kap bármilyen kérdésre. A Magyar Hirlap előfizetési ára egy évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr. és egy óra 1 frt 20 kr.

Nyilvános nyugtázás és köszönet.

A miskolczi mezőgazdák társas-egylete javára 1898. február hó 20-án rendezett táncestély úgy anyagi, mint erkölcsi tekintetben fényesen sikerültnek mondható. Társadal-

munk minden rétege a legnagyobb rokonszenvvel hozzájárult úgy az erkölcsi, mint az anyagi siker kivívásához, bebizonyítván az által is, hogy a miskolczi mezőgazdák önmivelődési nemes mozgalmát oly nagyon szívesen látja. Fogadják tehát mindazok, a kik a nemes cél elérésében bármiképen is támogatták Miskolcz város mezőgazdáit, a társas-egylet igazgató-választmánya nevében a leghálásabb köszönetet. Az estélyen megjelent hölgyek és urak közül felülfizettek a következők: Csorba György, dr. Kazay Mór, F. Tóth János, Szathmáry József 5—5 forintot; Bada Bertalan, Diószeghy György, Kun Kálmán, Soltész N. Kálmán, Vadnay György és Zólyomy Sámuel 4—4 forintot; Sonkoly Pál 3 frt 50 krajczárt, id. Balog János, Csorba István, Fodor Endre, dr. Halász Sándor, Kormos András, Varajthy István, Körösy József, Izsó István és Ujhelyi Miklós 3—3 forintot; Császár János, Eperjesy István, Hubmerky Ferencz, Izsó József, Izuri András, özv. Kis Jánosné, Kormos József, Majoros János, Majoros György, ifj. Magyar József, Martonfi Béla, Morandi Pál, Otrokocsi Dániel, ifj. Sonkoly József, dr. Szabó István, Zs. Tóth János, Privilovics Sándor 2—2 frtot, Bendrin Béla, Berecz István, Fogel Zsigmond, Bátorfy Ferencz 1.50—1.50 frtjával, Szathmáry József, Cs. Szabó József, B. Szabó József, Lócsey Károly, Kormos Jánosné, Laksay Jánosné, Szabó Sámuel, Juhász Józsefné, ifj. Kormos György (Csanálos), ifj. Sonkoly Jánosné, ifj. Tóth János, Hegyi Sándor, Szabó Jánosné, Körösy Sámuelné, ifj. Lövey Ferencz, Lövey Józsefné, Drevenyák Pál, Közszeghy István, ifj. Kormos János, Czingala Károly, Varga Lajos, Gál Géza, Dudás István, Főzy Sámuel, Tóth Béla, Farkas Árpád, Debreczeny Lajos, Zarándy Bertalan, Berecz István, Nagy Ignác, Swarz Ede, Szlafkovszky Károly, Csothay János, Katona Sándor, dr. Rácz József, dr. Szántó Bertalan, Regula Gyula, Zajác János, ifj. Szabó János, Konrad Károly, Takó Sándor, Farkas József, ifj. Cseh István, Kohn Miksa, Karla Bertalan, ifj. Csorba József, Fülöp Izidor 1—1 forinttal, Ferenczy György, Lőrincz Károly, Ragályi Mihályné, Poroszlav György, Hornyakovics György, Karlaky Alajos, Weisz Henrik, Dobor József, Zsáry Sámuelné, Karlaky Gyula, Kasza Lajos, Szabó Kálmán, Nagy Bertalan, Nemes Nándor, Lovász László, Molnár Sándor, Szabó József, Kovács János, N. N., Sivkovics Józsefné, Kormos Mihályné, Lövey Andrásné és Soós Kálmán 50—50 krral. Boros Sámuelné 30 krajczárt. Boritász Jánosné 20 krajczárt. Az estélyen meg nem jelent hölgyek és urak adománya a következő: Cseh István, Csorba József 5—5 frtot. Özv. Debreczeny Imréné, Weidlich Pál 3—3 frt. Tóth Dániel (esperes), özv. Szűcs Sámuelné, Imri András, Kiffer József, Wagner és Szelenyi 2—2 frt. Kállay Tóth János 1 frt 50 kr. Szobránczy Samu, Fischer Lajos, Vincze Sándor 1—1 frt. Az összes bevétel volt 609 50 kr. Az összes kiadás volt 281 frt 03 kr. A tiszta jövedelem 328 frt 47 kr. volt, melyből 60 koronát a borsodmegyei inségesek javára ajánlott fel az igazgató választmánya.

A miskolczi áll. polg. és felsőkereskedelmi iskola febr. 6 iki zeneestélye alkalmával bevettünk:

Belépti jegyekért:	285 frt 50 kr.
Felülfizetésekből:	48 „ — „
Összes bevétel tehát:	333 frt 50 kr.
Ezzel szemben kiadása zene-egyleti alap részére	50 frt — kr.
Estélyi kiadásaink:	230 „ 30 „
Összesen:	280 frt 39 kr.
Tiszta jövedelem tehát	53 frt 11 kr.
Mely összeghez hozzáadjuk az ifjuság által részvénydíj czímen összeadott	72 frt — kr.
Tápiintézet javára esik összesen:	125 frt 11 kr.

A felülfizetők névsora: Gábor János, Petrő József, N. N., 5—5 frtjával, Friedmann Bertalan (Nyék) 2 frt 50, krt, Máyer Józsefné 2 frt 50 krt, Buhó József (Sajó-Szentpéter), Forster Rezső, Koris Kálmán, Pollák Henrik, Vadász Pál (Szentpéter), Weisz József, Weisz Károly 2—2 frttal; Máday János 1 frt 50 krt, Farkas Ágos, Heimlich Zsigmond, Mandel Lajos, Némethy Piroska, Révész Imre, N. N., N. N. 1—1 frttal; Csima Béla, Domán Fulöp, Dragovics József, Kaffka Ilona, Krausz N., Lócsey Géza, Lusztig Ignác, N. N., N. N., Spiegel Jakab, Weisz Mór 50—50 krral.

A fenn tisztelettel megnevezett felülfizetőknek, ugyszintén a mélyen tisztelt közönségnek a nemes cél előmozdításáért halás köszönetet mond az intézet nevében

Miskolcz, 1898. február hóban"

Dunay Sándor,
rendező-bizottsági elnök.

Vállalkozási hirdetés.

A Kismajor- és Tót-utczák közötti Pecczen a v. képviselői közgyűlés által engedélyezett s 839 frt 80 kr. költséggel előirányzott faszerkezetű hid építésére f. évi márczius hó 14 én a. e. 10 órakor a mérnöki hivatalban átletést tartok.

A vállalkozásban részt venni kívánók felhivatnak, hogy a vállalati összeg öt százalékkal ellátott zárt ajánlataikat az árlejtés megkezdéséig adják be. A vállalati feltételek, terv és költségvetés a mérnöki hivatalban megtekinthetők.

Kelt Miskolczon, 1898. február 23-án.

Soltész, polgármester.

Hirdetés.

A köztisztasági és közegészségi szabályrendelet 42. §-ának rendelkezéséhez képest:

Magánfogyasztásra szánt sertés a városban a rendőrkapitányi hivataltól nyert engedély mellett tartható, de az I. és II. építési kerületben csak a téli hónapokban (szeptember 15-től márczius 15-ig.)

Ily tartási engedély a be nem épített telek minden 100 □-méter területe után egy darab sertésre adható; azonban az I. és II. építési kerületben háromnál, a III. iknál hatnál több sertés egy telken semmi esetre sem tartható.

A szabályrendelet ezen szakaszának be nem tartásáért az illetők szigoruan fognak megbüntettetni.

Miskolcz, 1898. február 22.

Lukács, v. r. főkapitány.

A f. 1898. évre elkészített s véglegesen megállapított ebadó összeirás kimutatás, a díjak levételezése végett a városi adópénztári hivatalba letétetvén, mindazok, kik a tulajdonokhoz tartozó ebek bázcait ez ideig ki nem váltották, felhivatnak, hogy a bázca 30 nap alatt történő kiváltása iránt intézkedjenek, valamint felhivatnak mindazok, kik a tulajdonukban lévő luxus-kutyákat az összeirás alkalmából, mint házörző-kutyákat jelentették be, hogy ezt a fent kiirt határidőben kiigazítani, saját érdekében annyival inkább el ne mulasszák, mivel ugy ezen bejelentés, mint a bázca kiváltásának elmulasztásával az ebadóról szóló szabályrendelet 19. és 20. szakaszai fognak ellenők alkalmazásba vétetni.

Kelt Miskolczon, 1898. február 22-én.

Soltész, polgármester.

Szerkesztői üzenetek.

Egy furcsa kirándulás. Bizony furcsa az. Annýra furcsa, hogy mi nem közölhetjük. Igaz, hogy a végén az tűnik ki, hogy „álom“ az egész; de ilyen furcsákat csak gyermekek szoktak álmodni. Ha máskor álmodni tetszik, tessék „érdekesebbeket“ álmodni.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Ruttkay Menyhért.

Olesó ruhabevásárlási forrás!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives figyelmébe ajánlani **a tavaszi idényre** a mai kor igényeinek megfelelően berendezett

férfi-szabó-☆☆
☆☆üzletemet,

a hol a **legdivatosabb polgári, katonai és papi öltönyök** (reverenda, Cimádó), 12 firtól kezdve, kiváló finom bel- és külföldi kelmékből, esetleg **részletfizetésre** is pontosan és gyorsan készíttetnek.

A n.-érd. közönség szives pártfogását kérve, vagyok

tisztelettel:

Paulovits István

férfi-szabó,

Széchenyi-utca 46.

Bolt és lakás

május 1-től, esetleg előbb is

➔ **kiadó.** ➔

Bolti fiókos és fióknélküli álványok és áruasztalok részenként is eladók.

Bővebb értesítést ad Alberth Ede tulajd.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknek és bántalmaknak használható állandó sikerrel: **csipőfájás, idegfájdalom, helybeli csúsz, hátszaggatás, hátyöngeség, hátgerinczbántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bénasága** stb. A hatás bámulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges beküldése mellett bérmentve 75 kr.

Póraktár: Gyógyszertár a „Nádor“-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható **Miskolczon Balog József, Baruch Gyula, Rác Jenő és Szabó Gyula** dr. gyógyszerész uraknál.

Eladó!

Diósgyőrben a 40-ik számú telekkönyvben foglalt

H A Z

udvarral, kerttel, erdő-legelőilletéssel és kenderfölddel; ugyanott a 1309-ik számú telekkönyvben foglalt

jó fekvésű szőlő

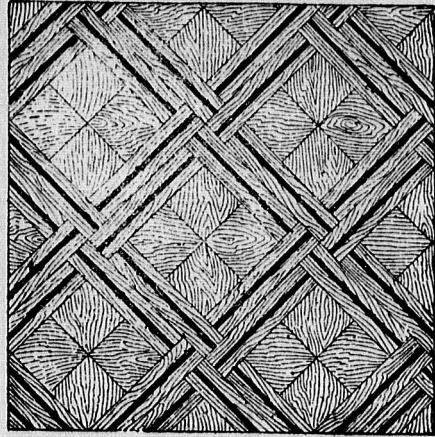
➔ **eladó.** ➔

Értekezhetni a tulajdonossal Miskolczon, Urak-utca 6-ik szám alatt.

Genzovits Ödön

első kassai koczkapadló-gyár Kassán, Holló-utca 3. sz.

Ajánlja **amerikai és tábla-parketjeit** kitűnő minőségű anyagból, továbbá elvállalja helyben és vidéken bármily

épületeknek
parketirozását

versenyképes árak mellett.

Csinos és izléses kivitel!

Mintalappal szívesen szolgál.

Vendéglő-megnyitás.

Alulírott tisztelettel értesitem a n.-érd. közönséget, hogy **Vaktor Jakab** úr vendéglőjének vezetésével megbizatván, a **Nagy-Major-utca 4-ik szám alatt** (az épülő igazságügyi palotával szemben), **f. hó 26-án**, a mai kor igényeinek megfelelő

éttermemet megnyitom.

Főtörekvésem leend, hogy jó és olesó étkeim és tiszta boraim kiszolgáltatásával a n.-érd. közönség eddig is tanusított pártfogását kiérdemeljem.

A n.-érd. közönség becses pártfogását kérve, vagyok

mély tisztelettel:

Szép József,

volt g.-tapolczai vendéglős.

Dr WÄGNER és TÁRSAI
EGYESÜLT GYÁRAK
MINT BETÉTI TÁRSASÁG.

BUDAPEST
IX. TINODY-UTCA 3.
(a Gizella malom mögött.)

SZIKVIZGYÁRAK és
BERENDEZÉSE és ELLÁTÁSA.
SÖR és **BORKIMÉRŐ**
KÉSZÜLEKEK.
FÉMONTÓDE
ELEKTRO-GALVANIKUS
FÉMLEMEZELÉSI
INTEZET.

KÉPES ÁRJEYZÉK INGYEN ÉS BERMENTESEN

FOLYÉKONY SZENSÁV

99% on és lítre betöltésen

Makra Mátyás utódai

asztalos- és kárpitos-bútorgyárából

Gyöngyös. -- Miskolcz.

Kitüntetve az 1896. évi ezredéves országos kiállitáson.

Van szerencsénk a t. közönség becses tudomására hozni, hogy

Miskolczon, a Széchenyi- és Szemere-utcza sarkán levő Debreczeny-féle házban egy, a mai kor mindennemű kivánalmait teljesen kielégítő

BUTORÁRU-CSARNOKOT

rendeztünk be és mint gyöngyösi bútorgyárunk fióktelepét, azt meg is nyitottuk.

Nem czélunk nagyhangu reklamnyilatkozatokkal a közönséget megtéveszteni, hanem **saját készítésű, jó, szolid kivitelű** és mégis **jutányos árban** számított bútorok kiszolgálása által szándékozunk a bizalmat kiérdemelni.

Raktáron tartunk mindennemű

asztalos- és kárpitozott munkát,
vasbútorokat, hajlitott bútorneműeket,

tükröket, képeket, piperebútorokat, szőnyeg- és teppich-árukat.

Elvállalunk menyasszonyok kiházásítására teljes berendezéseket,

háló, ebédlő, úri szoba-, szalon- boudoir- és irodaberendezéseket,

szállodák, kávéházak, gyógy- és fürdőházak,

nyaralók, klubbok, kaszinók, egyletek és hivatalok berendezését,

szóval minden, szakmánkba vágó bármily kényes izlésnek megfelelő munkát.

Asztalos-bútorok saját bútorgyárunkban Gyöngyösön készülnek, míg a kárpitozott bútorok miskolczi műhelyünkben, melyet külön „decorateur“-ünk vezet és bármily kárpitos vagy diszítésű munkát házon kívül is elvállal.

Fizetési föltételeink a legméltányosabbak, sőt külön

részletfizetési osztályt

is rendeztünk be, hol bárki a legkönnyebb fizetési módokat mellett vásárolhat.

A n.-é. közönség támogatását és bizalmát kérve, maradunk

tisztelettel:

Makra Mátyás utódai.

